

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Marka Kettnera „Pojem lidského světa v myšlení Hannah Arendtové“

ÚFAR 2018

Marek Kettner (dále autor) si za téma práce vybral koncepci světa v díle Hannah Arendtové; v naprosté většině textu pracuje s *Vita activa*, čímž oproti názvu práce poněkud omezuje šíři výkladu. Nicméně i tak jde o poměrně rozsáhlou práci dotýkajících se několika důležitých momentů v myšlení Hannah Arendtové. Domnívám se, že text splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a autor plně prokázal schopnost samostatně vypracovat text, který se úspěšně vypořádá se zvoleným tématem.

V první kapitole (s. 7-20) autor čtenáře seznamuje s užitím konceptu světa ve *Vita activa*: svět je zde staven do protikladu k přírodě. Svět podle autora umožňuje překonání smrtelnosti – nakolik je to lidem možné. Další rozdíl je mezi světem, konstituovaným předivem smysluplných vztahů, a pouhou hromadou věcí (s. 10-11). V druhé kapitole (s. 21-40) se autor věnuje jednání a promlouvání, jakožto dvěma činnostem, které jsou nejen možné v rámci lidského světa, ale také tento svět svým způsobem udržují či „zajišťují“. Ve třetí kapitole (s. 41-52) se autor dostává k dvěma tématům, které jsou pro pojetí světa dle Arendtové důležité, ale zatím se na ně nedostalo – k *amor mundi* a odcizení světu.

Domnívám se, že zejména v prvních dvou kapitolách, tj. rozsahem třech čtvrtinách práce, autor předložil velmi dobrou interpretaci doplněnou o několik vlastních hodnotných postřehů. V celé práci však spatřuji dva obecné problémy: místy se autor nechává unést výkladem některých koncepcí Arendtové, aniž by se následně ukázal jejich vztah k tématu světa (např. téma zhotovování, s. 22 a násl.; v případě jednání v kap. 2.1.3, s. 30-31; celá kapitola o úpadku jednání, 2.2.3). Dále je zřejmé, že na třetí kapitolu autor neměl dost času. Třetí kapitola převypravuje relevantní pasáže *Vita activa*, ale v protikladu k předchozím kapitolám postrádá hlubší autorskou interpretaci a k výkladu obou témat (*amor mundi* a odcizení) se téměř nedostane. Většinu samotného textu třetí kapitoly tvoří citace, které se autor snaží propojit – ve většině případů krátkým – vlastním výkladem. Nicméně není zřejmé, jak se od historizujícího výkladu o modernitě, autor chce dostat k výkladu *amor mundi*, resp. odcizení.

V první kapitole poněkud postrádám výklad o „společenském“ jakožto oblasti, kterou Arendtová pojednává v rámci diskuse o soukromém a veřejném (VA, kap. II.6 a II.9-10). Zajímavý je naznačený rozbor „jevení se“ ve veřejném prostoru a *theoria* na s. 36-37; rozhodně by si však zasloužil podrobnější a pečlivější pojednání.

Mé případné otázky pro obhajobu jsou:

- Jak se liší svět věcí od hromady věcí? Není to především lidský svět, který z hromady věcí (s. 10-11) činí cosi jako „svět věcí“ a „svět věcí“ by tak byl pouze odvozeným pojmem (srov. s. 32-33)?
- Co je to *amor mundi* a jakou roli hraje tento koncept ve filosofii Hannah Arendtové?

Na základě výše uvedené kritiky – jejímž cílem je především podpořit případné další přepracování textu – navrhuji práci hodnotit **velmi dobře** až **výborně** v případě úspěšné obhajoby.

22.8.2018

Jakub Jirsa